

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ, ΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΑΣ

Η εμπορικές επιχειρήσεις της Θεοδώρας. Ο Θεόφιλος και το καράκι της σύζυγος του. Τα άνακτορα του Βυζαντίου επί Θεοφίλου. Άνωτερα των Βεραυλλίων. Τα θαύματα της μηχανικής. Τεχνητά πουλιά που κελιάδουν και πετούν και λιαντόρια που βρωχώνται. Η ραδιοσυρτής του Λεγεθέτου Θεοκτίστου. Ο νεαρός αυτοκράτορ Μιχαήλ και ο διεφθαρμένος χρακκτήρ του. Ο γάμος του με την Εύδοκια, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

IV

Η αυτοκράτειρα Θεοδώρα, έτος των άλλων της χαρισμάτων, τα όποια άναφέραμε στο προηγούμενο φύλλο, διακρινόταν και για την οικονομία της. Άπεργάζονταν κάθε στιγμή να ήξερε να κάνει διάφορες επιτυχείς εμπορικές επιχειρήσεις, με τις όποιες μεγάλωνε τον αυτοκρατορικό θησαυρό.

Συντάξας οι Βυζαντινοί χρονικογράφοι δηγούνται το παρακάτω χωρισμένο ανέκδοτο :

Μία μέρα ο αυτοκράτορ Θεόφιλος καθόταν σ' έναν εξώστη του άνακτορου, όταν έβγαζε να μπαινή μεσ' στο λιμάνι του Χρυσού Κόρατος ένα μεγαλοπρεπές εμπορικό πλοίο, καταφορτωμένο. Ρώτησε από περιέργεια σε ποιόν άνηκε το πλοίο αυτό κι' άμέσως οι αλλοίκοι του τον πληροφορήσαν πως ήταν της αυτοκρατείας, ή όποια το χωρισμοποιόσε, ναυλόνοντις το σε διάφορους έμπορους και κερδίσε έτσι μεγάλα ποσά.

Ο Θεόφιλος, άκούοντας την αντίληψη αυτή, δεν ήλε τίποτε και, σε λίγο, παίχοντας την άκολοφία του, κατέβηκε στο λιμάνι. Έκει διάταξε τότε να βάλουν φωτιά στο πλοίο της σφύγγος του. Έπειτα, καθώς ή πρώτες φλόγες έφρονόνονταν στον άέρα, ήλε στους αλλοκότους τον :

— Έτσι λοιπόν ;... Η αυτοκράτειρα σύζυγος μου θέλησε να με κάνει έμπορο ; Δεν ξέρει, φαίνεται, ότι κανείς Έλληρ αυτοκράτορ δεν έβιάσθηκε ποτέ ως τώρα αυτό το έπάγγελμα...

Παρ' όλα ταύτα, ή Θεοδώρα ήξερε να διαχειρίζεται εξ ίσων καλά, τόσο το δημόσιο θησαυρό, όσο και την προσωπική της περιουσία. Γι' αυτό, όταν εγκατέλειπε την άρχή, τα οικονομικά του κράτους βροισζόνονταν σε άνηρωτάτη κατάσταση.

Επί της βασιλείας του Θεοφίλου, το αυτοκρατορικό άνακτορα της Κωνσταντινούπολεως, στα όποια επί τόσους αιώνας διέμναν οι αυτοκράτορες του Βυζαντίου, έπληρ με κανονικά λαμπρότητα. Ο Θεόφιλος άγατούσε έξαιρετικά τις όμοιες οικοδομές και γι' αυτό στα παλαιά διαμειρίσματα των άνακτορων, τα όποια είχαν χτίσει ο Μέγας Κωνσταντίνος και ο Ιουστινιανός, επρόσθεσε μια άλόκληρη σειρά από κανονικά μεγαλοπρεπή χτίρια, διακοσμημένα με έξαιρετική πολιτέλεια.

Έπειδή δέ ο αυτοκράτορ αυτός άγατούσε έξαιρετικά τον πλοΐτο και τη γλδία, για να δώσει μεγαλύτερη άζομή λαμπρότητα στις άνακτορικές δεξιοσσεις, ήλε βάλει τους καλλιτέχνες του και τους μηχανικούς του και του κατασκευάσαν διάφορα κοσμητικά και άντικείμενα, άληθινά θαύματα τέχνης. Μεταξά αυτών, τα περιφημότερα ήσαν το Πενταπόριον, ένα χωριό δηλαδή σκευός, στο όποιο φεγγάζονταν τα κοσμηματα του στέμματος, μοναδικό για τους περιέχοντες συνδυασμούς, με τους όποιους άνοητόζυλεν, τα χρυσά άρμυρα, τα όποια έφαιαν αιώμιματος διάφορες όμοιωμένες μελωδίες, ο χρυσός πλάτανος, ένα κελόριον και άόλοχο δέντρο, το όποιο έοικάζε τον αυτοκρατορικό θρόνο κι' έτάθη στα κελιάδι του όποιον πετούσαν και κελιάδουσαν ένα πλήθος μηχανικά πουλιά, οι χρυσοί λέοντες, οι όποιοι βροισζόνονταν ξεπλωμένοι στα πόδια του αυτοκρατορικού θρόνου και οι όποιοι, σε όμοιες σιγαμές, σπρονόνονταν, σάλευαν την σφά τους και πογγάζαν άπειλητικά και, τέλος, οι χρυσοί γόδες, ένα είδος μυθολογικών τεράτων, έξαιρετικά μυσηρωδία στην κατασκευή τους, τα όποια άργουσαν για την ασφάλεια του αυτοκράτορος, μη άφρονισα κανένα να πλησιάσει ως το διαμειρίσμα του !

Ο Θεόφιλος ήλε επίσης άνοητόσει άόλοχο το αυτοκρατορικό λιαντοφιλία και έλεγκτο τεχνίτες και άνοητόρους είχαν κατασκευάσει λιαντά ένδύματα για τον αυτοκράτορα, που άστραφταν από χρυ-

σάφι και άόυγχοτες τουάτετες, χρυσόφρανες και διαμυαντοστίαιτες, για τη Θεοδώρα.

Έπίσης ο Θεόφιλος άγατούσε έξαιρετικά τα γράμματα, τις επιστήμες και τις όμοιες τέχνες. Γι' αυτό ήλε ήμεσι ένοιους τον μεγάλο μαθηματικό Λέοντα, τον Θεοαολογικά, και μέσα σ' ένα άπ' τ' άνάκτορά του ήλε εγκαταστήσει τη σχολή, στην όποια ο περίφημος αυτός επιστήμιον είδιδασκε τις θεωρίες του, που άπέτέλεσαν μια από τις μεγαλύτερες δόξες του Βυζαντίου. Ο ήμελιτος αυτός δόκιμος των ένοιολογιστών ήταν τόσο φίλος των επιστημών, ώστε από την ήμερα που ο Μεθόδιος ο Έξομολογητής του ήλθε μερικά επιστημονικές άποψεις, άρχισε να φέρεται προς αυτόν με έξαιρετική επίπεισια και καλοσύνη. Έβαρμψε άζομή με πόθος τ' άριστοτητά της άρχαίας αρχιτεκτονικής και ήλε προσανατολίσει προς αυτή τη βυζαντινή τέχνη της εποχής του, άνοητόρους της κανονικής δομής. Έτσι, χωρίς στα καλλιτεχνικά του γούστα και τις προτιμήσεις του, το Ίσρον Παλάτιον του Βυζαντίου — όπως λεγόνονταν τα αυτοκρατορικά άνακτορα — ήσαν πάρε μια κανονικά άρχή, ένα φανταστικό πλοΐτο και ήλε ζητήμα άν τ' άνάκτορα των Βεραυλλίων θα μπορούσαν να συγκρατούν με' αυτά. Μέσα στα άναμειθια περίφηρα, τους κήπους και τις παράσεις των άνακτορων αυτών, ή ζοή της άόλης περνούσε μεσ' στη λαμπρότητα και τη γλδία.

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ο Λέων Τολστόη όταν ήταν άξιοματικός.

Μά, άμέσως μετά το θάνατο του Θεοφίλου, ή πό καταχθονίες ραδιοσυρτές άρχισαν να έξεφαινόταν μέσα στο παραμυθμένο αυτό παλάτι, στις όποιες άφομή έδανε ή παντοδυναμία του Λογοθέτου Θεοκτίστου, του ένοιουμένου προδιδουπογού της Θεοδώρας. ***

Ο Θεοκτίστος ήταν άνθρωπος μετρίας άξίας, με ήλε άπεφρατες φιλοδοξίες. Έλε κεοδίσει την εύνοια της αυτοκρατείας κι' έξεκοσισε σ' αυτή μεγάλη επίδοσης. Τόση ήταν ή επίδοσή του, ώστε διάφορες κακές φήμες κολοφορούσαν καθημερινώς στις τριόδους του Βυζαντίου για τις σχέσεις του με τη Θεοδώρα.

Έκμεταλλούμενος την δύναμη του, ο Θεοκτίστος κατέφθεσε να παραμερίσει έναν — έναν όλοος τους άνταπόλους του και να μείνη μόνος αυτός στην έξουσία.

Μά έντομηταξά, ο νέος αυτοκράτορ Μιχαήλ III μεγάλωνε και, μεγαλώνοντας, γινόταν διακόως μια κακή και διεστραμμένη φύσις. Του κόχου ή μητέρα του και ο πρωτοπαροχός της προσαυθαδίου να του δώσουν άνατροφή όσο το δυνατόν πιο λαμπρή. Του κόχου τον είχαν έμπιστευθεί στις φροντίδες των πιο διακεκορμμένων διδασκάλων και τον είχαν περισειχίσει με τους καλύτερους σιγνηρούς. Όλα πήγαιναν χαμένα. Ο χαρακτήρ του Μιχαήλ ήταν σφικώς διεστραμμένος. Από παιδί άζομή άγατούσε το κνήνη, τις λιποκομίες, τα θέματα και δεν θεωρούσε άνάξιο του να εμφανίζετα στον λατόδρομο, έπάνω σε άρματα.

Η ιδιωτική του ζοή ήταν άζομή χειρότερη. Συναρισσοφραταν άνοητόσει της κατωτέρας ύποστάθμης, έπερνούσε τις νύχτες του μεθώντας και όργαζόντας και, σε ήμερία δεκάξη έτών, ήλε άπίσημη ένοιουμένη την Εύγενία Ίνζερβια.

Η Θεοδώρα και ο Θεοκτίστος, βλέποντάς τα όλ' αυτά, καταλάβαιναν ότι το μόνο που μπορούσαν να κάνουν για το νεαρό αυτοκράτορα, ήταν να τον παντρώσουν μια άρχήτερα. Έτσι, όπως έγινε και με το Θεόφιλο, αυτοκρατορικά άγγελοφόροι ξεκίνησαν άπ' την Κωνσταντινούπολη με την έντολή να συγκρατήσουν σ' αυτή άπ' δλη την αυτοκρατορία τις όμοιωμένες κοπέλλες.

Άνάμεσα σ' αυτές, ο Μιχαήλ διάλεξε για σύζυγό του την κόρη του άρχοντος Δεκαπολίτου, ή όποια έστρέφη άμέσως βασίλισσα. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχια.